

NOTICIARI

Als dos dies d'haver anunciat que podien acceptarse 50 nous socis, havíem rebut més de dues centes demandes d'inscripció. No cal dir que ha tornat a quedar establerta la Llista d'Aspirants per a ingressar per torn de baixes. També han sigut nombroses les demandes per a les dues llotges que havien quedat lliures. És ben satisfactori aquest magnífic estat de poixança de l'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" després de 20 anys d'actuació.

Encara que subjecte a contingències imprevistes, l'ordre dels concerts vinents és el següent:

11 novembre. ORQUESTRA CLÀSSICA DE BARCELONA, segons programa més avall detallat.

17 desembre. JACQUES THIBAUD, únic recital a Barcelona.

20 desembre. ALEXANDRE UNINSKY, famós pianista polonès. Presentació i únic concert.

7 i 8 gener. ORCHESTRE SYMPHONIQUE DE PARIS (O. S. P.) dirigida pel cèlebre mestre PIERRE MONTEUX, dos únics concerts.

Febrer. ORQUESTRA FEMENINA DE PARÍS, dirigida per Mme. Evrard. Únic concert.

Divendres, 11 novembre 1932

ORQUESTRA CLÀSSICA DE BARCELONA

dirigida pel mestre JOSEP SABATER

amb la col·laboració de

ISABEL MARTÍ COLIN, piano CARME GOMBAU, cantatriu

PROGRAMA

I

MOZART Don Joan, obertura

F. E. BACH Concerto

Orquestra

II

BEETHOVEN Concert n.º 3

Piano i orquestra

III

MOZART } Les noces de Figaro, ària

} Così fan tutte, ària

LAMOTE GRIGNON. Cançó

R. GERHARD Cançó catalana

WEBER Die Freischutz, ària

Cant i orquestra

SCHUBERT Obertura italiana

Orquestra

Només els socis de l'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" poden assistir a aquestes magnífiques festes musicals. Ingrès per torn de baixes. Inscripcions: 46, Via Laietana, telèfon 17798 i durant el concert d'avui a l'Administració del Palau de la Música Catalana.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
de Barcelona

Curs 1932-33

CONCERT PRIMER

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
de Barcelona

adscrita a la "Lliga d'Associacions de Música"

Dijous, 13 octubre 1932

FESTIVAL MANUEL DE FALLA

amb la cooperació d'aquest eminent mestre

Intèrprets:

ORQUESTRA PAU CASALS

ORFEÓ DE SANS

Director: A. Pérez Moya

Concepció Callao, contralt Manuel de Falla, piano

Directors:

Pau Casals Manuel de Falla Eduard Toldrà

PROGRAMA

I.

ROSSINI El Barber de Sevilla, simfonia
Versió revisada pel mestre Falla

Direcció: M. de Falla

M. DE FALLA. . . La Vida Breve
a) Interludio y primera danza
b) Cuadro del atardecer en Granada

Direcció: E. Toldrà
(Primera audició)

II.

M. DE FALLA. . . Noches en los Jardines de España
Impressions simfòniques per a piano i orquestra
I *Tranquilo e misterioso* (En el Generalife)
II *Allegretto giusto* (Danza lejana)
III *Two* (En los jardines de la Sierra de Córdoba)
(Els dos darrers temps, sense interrupció)

Al piano: M. de Falla

Direcció: P. Casals

III.

M. DE FALLA. . . El Amor Brujo, ballet
(Lletra de A. Martínez Sierra)
I a) *Introducción y Escena (La Noche)*
b) *Canción del Amor dolido*
c) *El Aparecido*. d) *Danza del Terror*
II *El Circulo Mágico*
III a) *Media noche*. b) *Danza ritual del Fuego*
IV a) *Escena*. b) *Canción del Fuego Fatuo*
V a) *Pantomima*. b) *Danza del Juego de Amor*
c) *Final (Las Campanas del Amanecer)*

Solista: Concepció Callao, contralt

Direcció: M. de Falla

Piano BECHSTEIN cedit per la casa Ribas

Audició CCLXXVII de l'«Orquestra Pau Casals»

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

a les deu del vespre

Exclusivament per als socis

NOTES AL PROGRAMA

Simfonia de "El Barber de Sevilla"

Examinant un dia el mestre Falla la partitura de l'obra capdal de Rossini, del qual és gran admirador, va tenir la certesa de que, com s'esdevé sovint, havien estat introduïdes a la instrumentació, segurament per editors poc escrupulosos, algunes modificacions que desfiguraven el caràcter de l'obra i el pensament del seu creador.

Especialment veia mestre Falla que la part de trombons havia estat afegida indegudament, i s'esmerçà en revisar cuidadosament tota la partitura, per adaptar-la plenament a l'estil de Rossini i restituir-li el seu caràcter just, perquè les línies melòdiques lluisin com corresponia i el conjunt respongués a la idea del seu autor i assolís l'equilibri previst.

D'aquest treball en pervingué, com veurem avui en la Simfonia, una major claretat i lleugeresa en la graciosa música de Rossini, cosa que augmenta encara l'encís d'aquestes pàgines immortals.

Per cert que quan ja l'autor de les «Siete Canciones Españolas» havia acabat aquesta revisió, l'eminent crític francès Bérard va publicar un treball respecte les addicions fetes a l'«Odisea» d'Homer i esmentava diverses afegidures d'obres musicals, entre les quals esmentava precisament la part de trombons de «El Barber de Sevilla». Amb tant valuosos testimonis, quedava confirmada la presumpció del mestre Falla i plenament justificada la revisió feta.

Els materials d'orquestra d'aquesta obra, pertanyen a l'«Orquesta Bética» de Sevilla, a la qual remerciem la gentilesa de posar-los a la nostra disposició.

La Vida Breve

Dintre la producció del mestre Falla, les obres originals que integren el programa d'avui, corresponen a una unitat de caràcter, per quan totes foren creades en el període dit «andalús» del seu autor, integrat per les obres escrites entre els anys 1905 i 1915, que comencen amb «La Vida Breve» i acaben amb la «Fantasia Bética».

«La Vida Breve», òpera en dos actes, lletra de Charles F. Shaw, fou premiada per unanimitat en el Concurs de l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Fernando, de l'any 1905, però no arribà a representar-se fins la primavera de 1913, a Niça, i el dia darrer del mateix any, a l'Òpera Còmica de París. La guerra interrompé la marxa triomfal d'aquesta obra, però posteriorment ha estat represa a França, Alemanya, Bèlgica, Estats Units i Espanya (Madrid). A Alemanya, pot dir-se que és popular. Són de remarcar també les audicions donades, encara que amb un accent partidista, per la Rússia soviètica. En canvi, Barcelona no ha tingut la sort d'admirar aquesta òpera, cosa que certament fa molt poc favor als nostres homes de teatre.

Els fragments que avui són executats per primera vegada a Barcelona, corresponen a l'«Interludi» dramàtic que separa els dos quadres del segon acte i la *Danza* de l'acabament del primer.

Cuatro del atardecer en Granada és una evocació de Granada, vista de la llunyania. Comença a plena llum i acaba amb la fosca de la nit. És un bellíssim cant a Granada, amb les seves difuses remors i veus llunyanes; una de les pàgines més inspirades de la primera època del seu autor.

Noches en los Jardines de España

Aquesta obra — dedicada a l'eminent pianista català Ricard Vives — fou estrenada per l'Orquestra Simfònica de Madrid, sota la direcció del mestre Arbós.

En el programa del dia de l'estrena hi havien les notes següents: «Piensa el autor de estas impresiones sinfónicas para piano y orquesta que, si ha conseguido realizar su propósito, la sola enunciación de sus títulos deberá constituir una guía suficiente para la audición.

» Aunque en esta obra — como debe ocurrir con todas las que legítimamente aspiren a ser musicales — su autor haya seguido un plan determinado desde el punto de vista tonal, rítmico y temático, un análisis detallado de su estructura puramente musical podría quizá desviar del fin para que fué escrita, fin que no es otro que el de evocar lugares, sensaciones y sentimientos.

» Bástenos, pues, indicar que los *nocturnos* segundo y tercero se enlazan sin interrupción por medio de un período en el que, bajo un

trémolo melódico de los violines en la región aguda, se esparcen, como en ecos lejanos, las notas que inician el tema fundamental de la *Danza lejana*, terminando el período con un diseño ascendente del piano, en octavas, que resuelve en el *tutti* con que empieza el tercero y último *nocturno*: *En los Jardines de la Sierra de Córdoba*.

» La parte temática de esa obra está basada en los ritmos, modalidades, cadencias y figuras ornamentales que caracterizan el canto popular andaluz, que, sin embargo, muy pocas veces se aplica en su forma auténtica; y el mismo trabajo instrumental estiliza a menudo determinados efectos peculiares a los instrumentos del pueblo.

» Téngase presente que la música de esos *nocturnos* no pretende ser descriptiva, sino simplemente expresiva, y que algo más que rumores de fiestas y de danzas ha inspirado estas evocaciones sonoras, en las que el dolor y el misterio tienen también su parte.»

El Amor Brujo

L'acció d'«El Amor Brujo» es desenrotlla en l'interior d'una cova de gitanos andalusos. Ambient de bruixeria i misteri. És de nit. En el fons de la cova, hom veu el camí, il·luminat per la lluna, Candelas, la protagonista, sentada a terra, tira les cartes volent endevinar la seva sort. Altres gitanes murmuren conjurs.

A l'orquestra s'ha sentit, un moment abans, com introducció, el motiu fonamental, el de *el amor brujo* (*furioso*).

Al lluny, ressona el mar; en tenebrós color orquestral s'escolta un altre motiu (*misterioso*), al qual se sobreposen d'altres, que semblen representar l'element màgic o embruixat de l'obra.

Ve, després, la *Canción del Amor dolido*, inspirada en les formes populars gitanes. Acabada aquesta cançó, la cova queda il·luminada per esclat misteriós, i apareix (en clàssic abillament gitanes) l'Espectre d'un antic amant de la protagonista, acompanyat d'un motiu que s'escolta en la trompeta, amb sordina.

La *Danza del Terror* té lloc, aleshores, a base del darrer tema aparegut. Els violins, amb sordina, en un tema de caràcter convulsiu, expressen el terror de la gitana, lluitant per allunyar l'Espectre que la persegueix.

Al desenrotllament dels dos primers temes se n'hi afegeix un altre, característicament popular, basat en l'antic «ball de la taràntula».

El Circulo Mágico. — La gitana murmura la «Romança del pescador» mentre amb ses fatelleries i sortilegis preté lliurar-se del malefici de l'Espectre. Durant aquesta escena es desenrotlla, en l'orquestra, un motiu de caràcter misteriós i evocatiu (*molto tranquillo*).

Sonen les dotze. Les gitanes, que en acabar la primera dansa, havien abandonat la cova, hi retornen per complir els rites de mitja nit. Unes porten canalobres encesos, altres panderetes i calderons. Candelas llença un grapat d'encens en un braser, i mentre el fum ascendeix, ballen, totes juntes, la *Danza ritual del Fuego, para ahuyentar los malos espíritus*, la qual està basada musicalment en una vella melodia gitana, que canta l'oboè i en un tema (trompes) en el qual hom nota clarament — tot i la seva escriptura binària — reminiscències del tema de *el amor brujo* amb el qual s'inicia l'obra.

Acabat el ball i després d'una curta escena entra Candelas i l'Espectre — que ha reaparegut voltat de focs follets — aquell i aquests es desvaneixen en il·luminar-se la cova per un raig de lluna. Llúcia, que apareix aleshores, canta i balla la *Canción del Fuego Fatuo*.

Pantomima. — El motiu inicial, amb un altre de caràcter optimista, completament nou, exposat pel violoncel, fonamenten la música d'aquesta escena, la qual enllaça amb la

DANZA DEL JUEGO DE AMOR. — Es desenrotlla a base d'un tema cantat per la viola. Ritmes i girs melòdics populars d'Andalusia serveixen de fons i trama a la música d'aquest ball, interromput, a vegades, per cançons del mateix origen. Aquesta escena enllaça amb el

Final (Las Campanas del Amanecer). — Clareja el dia. El segon tema de la *Pantomima* s'escolta de nou, amb amplitud creixent. Candelas, ja triomfant dels malefics de l'Espectre, amb el nou amant abandona la cova pel camí que li serveix d'entrada. Els raigs del sol naixent il·luminen l'escena i l'obra acaba amb un gojós repiqueig de campanes.

Novament l'il·lustre mestre Manuel de Falla honora els concerts de l'«Associació de Música da Camera», amb les seves obres i el prestigi de la seva presència gloriosa. Qui millor que ell, per a inaugurar el curs durant el qual s'escau el XXe aniversari de la fundació de la nostra entitat?

Perquè, si haguéssim d'examinar l'obra realitzada per nosaltres durant aquests vint anys (en el seu dia, ja l'examinarem), ens trobaríem que un dels seus mèrits més alts, ha estat precisament la divulgació, la valorització entre nosaltres, de l'obra general del mestre Falla.

Per altra banda, aquest eminent mestre ha correspost magnànimament a l'afecte i admiració que, gràcies especialment a la nostra «Associació», li tributàvem els barcelonins, dedicant a Catalunya l'obra capdal de la seva producció. En efecte, com és ben sapigut, el nostre il·lustre hoste, en un sopar d'homenatge que l'«Associació de Música da Camera» va dedicar-li, prometé correspondre a la cordialitat i entusiasme dels catalans, no amb paraules, sinó amb fets.

Això s'esdevenia a l'any 1925, i en compliment d'aquella promesa, al cap de poc temps decidia crear un poema musical inspirat en «L'Atlàntida» de Mn. Jacint Verdaguer, que havia de tenir com a text un dels capítols d'aquella obra. Però a mida que ha anat treballant-hi, s'ha sentit més entusiasmat amb les possibilitats que li oferia la gran creació verdagueriana, i actualment, allò que havia d'ésser originàriament un poema relativament breu, ha esdevingut una obra magna, de vastes dimensions, que omplirà tot un programa, a base de grans corals, amb solistes i orquestra, i, demés, unes evocacions plàstiques en les quals està treballant l'eminent pintor Josep M.ª Sert.

«L'Atlàntida» del mestre Falla no serà ja, doncs, una glossa fragmentària, sinó l'exaltació, la glorificació musical de tot el poema de Jacint Verdaguer, una de les obres capdals del nostre renaixement.

Per això i per les nombroses deferències que envers l'«Associació de Música da Camera» ha volgut tenir l'autor de «El Retablo de Maese Pedro» (entre les quals, en primer terme figura l'haver-nos dispensat l'honor d'estrenar en els nostres concerts dues importants produccions seves, el poema «Psiquis» i el magnífic «Concerto») la seva presència porta al nostre concert d'avui les màximes honors i és el millor auguri per a les demés solemnitats artístiques del present curs, tant més quan es veu secundat per l'admirable «Orquestra Pau Casals» i el seu eximi director i fundador, mestre Pau Casals, l'admirat mestre Eduard Toldrà, l'excel·lent cantatriu Concepció Callao i els benemèrits cantaires de l'«Orfeó de Sans» tan encertadament dirigits pel mestre Antoni Pérez Moya.

NOTICIARI

- ☞ AUDICIONS ÍNTIMES ha arribat a un acord definitiu amb el «Quartet Genzel», de Leipzig, per a donar el cicle de quartets de Beethoven, a darrers de març vinent.
- ☞ La vàlua del «Quartet Genzel» quedà magníficament afirmada en una de les sessions d'AUDICIONS ÍNTIMES. Interpretaren obres de Bela Bartok, Ernst Bloch i Paul Hindemith. Només un conjunt excepcional, de les qualitats del «Quartet Genzel» podia encarar-se amb un programa semblant, i tenir un gran èxit personal d'interpretació.
- ☞ El «Quartet Genzel» està donant actualment, a Leipzig, el cicle Beethoven. El pla de les sessions de Barcelona serà el mateix establert per a les de Leipzig, o sigui el següent:

- ☞ La primera de les sessions Beethoven serà donada al Palau de la Música Catalana, com a complementària del curs actual, sense pagament de quota, amb dret a assistir-hi tots els socis de l'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA «DA CAMERA».
- ☞ Les quatre sessions restants d'aquest cicle, tindran efecte a la magnífica sala de festes del «Casal del Metge», tan apropiada pel seu caràcter i confort per a manifestacions d'aquesta qualitat. Únicament podran assistir-hi els inscrits a AUDICIONS ÍNTIMES i quedarà closa l'admissió de nous inscrits així que hagi quedat cobert el nombre de sillons de què es compona aquella sala.
- ☞ No estan fixades les dates per al cicle Beethoven, però podem avançar que tindran efecte en la darrera desena de març.
- ☞ El concert immediat d'AUDICIONS ÍNTIMES tindrà efecte el dimecres, dia 22 del corrent, i estarà confiat al nostre excel·lent «Sextet Barcelona», que componen els prestigiosos concertistes Domènec Ponsa, violí; Ramon Vergés, violí; Joan Ribas, viola; Gabriel Rodó, violoncel; Joan Gratacós, contrabaix, i Pere Vallribera, piano. Programa: Quintet, op. 114, Schubert; Quintet, op. 23, Goosens; Sextet, op. 110, Mendelssohn.
- ☞ Poden fer-se inscripcions a les oficines, Via Laietana, 46, telèfon 17798, i durant el concert d'avui, a la Secretaria del Palau de la Música Catalana.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" - CONCERT VINENT
 PRIMERA SESSIÓ DEL
 CICLE BEETHOVEN pel
 QUARTET GENZEL
 de LEIPZIG

Quartet en fa major, op. 18, núm. 1.
 Quartet en mi menor, op. 59, núm. 2.
 Quartet en mi bemol major, op. 127.

Març 1933 - PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
 Sessió complementària sense pagament de quota

Estudi per un plafó,
 dibuix inèdit de
 Xavier Nogué

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
 de Barcelona

Curs 1932-33

CONCERT SISE

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
de Barcelona

adscrita a la "Lliga d'Associacions de Música de Catalunya"

Dissabte, 11 febrer 1933, a les deu del vespre

Segon i darrer a Barcelona de la

ORCHESTRE FEMININ
JANE EVRARD

DE PARÍS

Direcció: JANE EVRARD

amb la cooperació de

VIOLETTE D'AMBROSIO, violí PAULE D'AMBROSIO, violoncel

PROGRAMA

I

HÄNDEL Grave. - Allegro. - Menuet. - Allegro
(del "Concerto grosso" en re menor)

BODIN DE BOISMORTIER. Gentillesse (La Plainville)

NARDINI Concerto en mi menor
Allegro moderato - Andante - Allegro giocoso

Violí i orquestra. Solista: Violette d'Ambrosio

II

HAYDN II Divertiment

Adagio - Menuet - Final

Violoncel i orquestra. Solista: Paule d'Ambrosio

ARMANDE DE POLIGNAC. Le Voyage, suite

a) En Chine (Petite vue lointaine et effacée de la Chine). b) Médecin nègre (Magie noire). c) Punkah (Les éventails que balancent sans cesse aux Indes les esclaves). d) Hublots (Ce qui se voit par un hublot: le mouvement des vagues et un peu de mousse). e) Kermesse (Ronde populaire et valse sentimentale).

Primera audició

III

GEORGES MIGOT Prelude, Salut et Danse
(Trois gestes plastiques sonores)

Primera audició

MOZART Serenada, en sol
Allegro - Romance - Menuet - Rondo

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Exclusivament per als socis

NOTES AL PROGRAMA

Armande de Polignac, néta de la famosa Princesa de Polignac, pertany a una de les més distingides famílies de la capital francesa. Les seves activitats s'han decantat sempre cap a les belles arts, especialment la música, els estudis de la qual ha fet a la «Schola Cantorum». Ha produït diverses obres per a piano, cant i piano i orquestra. La suite «Le Voyage» va ésser escrita originàriament per a quartet de corda, i lliurada posteriorment a Mme. Evrard perquè en fes la seva estrena en forma simfònica, o sigui tal com serà interpretada en el present concert. El caràcter de l'obra, més aviat evocador que estrictament descriptiu, queda ben expressat amb els títols dels diversos temps que la componen.

Georges Migot, compositor dels musicals de París i de tot Europa, després d'«Les Femmes de France» (1919), Halphen (1920) i Blumenthal (1920), entre altres, un quartet de corda «Quatre Images», quintet; 5 monòdies; una «Sonata» i diverses obres per a música de cambra, molt interessants, (1920).

«Prelude, Salut et Danse», és una de les seves darreres produccions, en la qual la senyora Jane Evrard.

Cartell de González Bernal